

Republika Hrvatska
Županijski sud u Bjelovaru
Bjelovar, Josipa Jelačića 1

Poslovni broj: Kžmp-7/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Bjelovaru kao drugostupanjski sud, u vijeću za mladež sastavljenom od Sandre Galjar kao predsjednice vijeća, sutkinje Sanele Horvat kao članice vijeća i sutkinje izjaviteljice i sutkinje Antonije Bagarić kao članice vijeća, u kaznenom predmetu protiv optužene Adelise Hrustić, zbog kaznenog djela iz čl. 271. st. 1. i dr. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., i 126/19. dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi optužene protiv presude Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Kmp-63/2021-69 od 22. studenog 2024., u sjednici vijeća održanoj 6. kolovoza 2026.,

p r e s u d i o j e

Žalba optužene Adelise Hrustić odbija se kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom optužena Adelisa Hrustić proglašena je krivom zbog počinjenja kaznenih djela i to što je pod toč. 1) počinila jedno kazneno djelo protiv imovine-tešku krađu iz čl. 229. st. 1. toč. 2. KZ/11. u vezi čl. 228. st. 1. i čl. 52. KZ/11., a djelima pod toč. 2) do 7) počinila šest kaznenih djela računalne prijevare iz čl. 271. st. 1. KZ/11. u vezi čl. 52. KZ/11., sve u vezi čl. 51. KZ/11. pa se optuženici Adelisi Hrustić utvrđuju slijedeće kazne:

-za kazneno djelo iz čl. 229. st. 1. toč. 2. u vezi čl. 228. st. 1. KZ/11. iz toč. 1. izreke presude – temeljem odredbe čl. 229. st. 1. KZ/11., čl. 51. st. 1. KZ/11. i čl. 52. KZ/11. kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci

-za svako kazneno djelo iz čl. 271. st. 1. KZ/11. iz toč. 2. do 7. izreke presude – temeljem odredbe čl. 271. st. 1. KZ/11., čl. 51. st. 1. i čl. 52. KZ/11. kazna zatvora u trajanju od po 6 (šest mjeseci) pa se na temelju tako utvrđenih pojedinačnih kazni primjenom odredbe čl. 229. st. 1., čl. 271. st. 1., čl. 51. i čl. 52. KZ/11., optužena Adelisa Hrustić osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora od 2 (dvije) godine i 11 (jedanaest) mjeseci.

1.1. Na temelju odredbe čl. 57. st. 1. i 2. KZ/11., optuženoj Adelisi Hrustić izriče se djelomična uvjetna osuda na način da se od kazne na koju je optuženica osuđena izvršava 1 (jedna) godina, a dio kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 11 (jedanaest) mjeseci neće se izvršiti ako optuženica u roku od 3 (tri) godine od pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo i ukoliko ispuni posebnu obvezu naknade štete prouzročene kaznenim djelima oštećenicama s time da vrijeme provedeno na izdržavanju kazne neće biti uračunato u vrijeme provjeravanja.

1.2. Na temelju čl. 56. st. 4. i st. 5. u vezi čl. 62. st. 1. toč. 1. KZ/11. optuženici se nalaže posebna obveza da u roku od 2 (dvije) godine popravi štetu prouzročenu kaznenim djelima na način da isplati oštećenici Branki Božeglav iznos od 1.751,94 eura (tisuću eura sedam stotina pedeset jedan euro devedeset četiri centa), oštećenici Veri Mohorić iznos od 875,97 eura (osam stotina sedamdeset pet eura devedeset sedam centi), oštećeniku Ivanu Mohoriću iznos od 1.777,15 eura (tisuću eura sedam stotina sedamdeset sedam eura petnaest centi), oštećenici Ružici Baričević iznos od 1.499,77 eura, oštećeniku Gavru Glamočiki iznos od 2.012,01 eura (dvije tisuće dvanaest eura jedan cent), oštećeniku Robertu Caru iznos od 270,76 eura (dvije stotine sedamdeset eura sedamdeset šest eura), oštećenici Željki Polonijo iznos od 2.300,00 eura (dvije tisuće tri stotine eura), oštećeniku Zdravku Tomšiću iznos od 159,27 eura (stotinu pedeset devet eura dvadeset sedam centi), oštećenici Vesni Gršković iznos od 159,27 eura (stotinu pedeset devet eura dvadeset sedam centi), oštećenici Marici Barbir iznos od 46,25 eura (četdeset šest eura dvadeset pet centi) i oštećeniku Leonardu Ferderberu iznos od 272,08 eura (dvije stotine sedamdeset dva eura osam centi). Na temelju čl. 58. st. 5. KZ/11. sud može opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrečene kazne osuđeniku koji bez opravdanog razloga u roku koji mu je određen ne izvrši u potpunosti ili većoj mjeri posebnu obvezu da popravi štetu prouzročenu kaznenim djelom.

1.3. Na temelju odredbe čl. 158. st. 2. ZKP-a oštećenici se upućuju sa postavljenim imovinskopравnim zahtjevima na građanski postupak i to oštećenica Branka Božeglav s iznosom od 1.751,94 eura (tisuću eura sedam stotina pedeset jedan euro devedeset četiri centa), oštećenica Vera Mohorić s iznosom od 875,97 eura (osam stotina sedamdeset pet eura devedeset sedam centi), oštećenik Ivan Mohorić s iznosom od 1.777,15 eura (tisuću eura sedam stotina sedamdeset sedam eura petnaest centi), oštećenica Ružica Baričević s iznosom od 1.499,77 eura, oštećenik Gavro Glamočiki s iznosom od 2.012,01 eura (dvije tisuće dvanaest eura jedan cent), oštećenik Robert Car s iznosom od 270,76 eura (dvije stotine sedamdeset eura sedamdeset šest eura), oštećenica Željka Polonijo s iznosom od 2.300,00 eura (dvije tisuće tri stotine eura), oštećenik Zdravko Tomšić s iznosom od 159,27 eura (stotinu pedeset devet eura dvadeset sedam centi), oštećenica Vesna Gršković s iznosom od

159,27 eura (stotinu pedeset devet eura dvadeset sedam centi), oštećenica Marica Barbir s iznosom od 46,25 eura (četdeset šest eura dvadeset pet centi) i oštećenik Leonardo Ferderber s iznosom od 272,08 eura (dvije stotine sedamdeset dva eura osam centi). Na temelju čl. 560. st. 1. i st. 2. ZKP-a utvrđuje se da novčani iznos od 1.102,05 eura (tisuću stotinu dva eura pet centi) predstavlja imovinsku korist koju je optuženica ostvarila kaznenim djelom iz toč. 1. e), f), h), i), k), l) i toč. 6. izreke presude, pa se novčani iznos od 1.102,05 eura (tisuću stotinu dva eura pet centi) oduzima od optuženice i isti postaje imovina Republike Hrvatske, te se nalaže optuženici da navedeni novčani iznos uplati u korist državnog proračuna Republike Hrvatske u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti presude.

1.4. Na temelju odredbe čl. 149. st. 1. i 6. ZKP optuženica se u cijelosti oslobađa obveze da naknadi troškove kaznenog postupka.

2. Protiv navedene presude žalbu je podnijela optuženica po braniteljici Diani Milin, odvjetnici u Rijeci, zbog odluke o kazni, s prijedlogom da drugostupanjski sud uvaži žalbu te preinači pobijanu presudu u odluci o kazni na način da optuženici izrekne blažu kaznu, odnosno da kaznu u cijelosti zamijeni uvjetnom osudom, a podredno tome, da skрати bezuvjetni dio kazne zatvora, odnosno izrekne kaznu u skladu s izraženim olakotnim okolnostima i svrhom kažnjavanja.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Na temelju članka 474. stavak 1. ZKP-a spis je bio dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Bjelovaru.

5. Žalba nije osnovana.

6. Optuženica smatra da je sud izrekao prestrogu odluku o kazni, da je pravilno utvrdio postojanje određenih olakotnih okolnosti, no iste nije u dovoljnoj mjeri vrednovao prilikom odmjeravanja visine kazne, dok je okolnosti koje su već sadržane u zakonskom biću produljenog kaznenog djela i kvalifikaciji djela pogrešno dodatno vrednovao kao otegotne, zbog čega je izrečena nerazmjerno stroga kazna. Optuženica je priznala djela, iskreno se pokajala, majka je troje maloljetne djece, mlade je životne dobi te lošeg imovnog stanja, a sam je sud utvrdio da postoji visok stupanj vjerojatnosti da i bez izvršenja cijele kazne neće ponovno činiti kaznena djela. Izvršenje bezuvjetnog dijela kazne teško bi pogodilo njezinu maloljetnu djecu, čiji najbolji interes sud nije dovoljno uzeo u obzir prilikom odmjeravanja kazne. Slijedom navedenog, svrha kažnjavanja i specijalne prevencije može se ostvariti i blažom kaznom u skladu s načelima individualizacije i razmjernosti iz čl. 47. KZ/11.

7. Suprotno žalbenim navodima optuženice, po ocjeni drugostupanjskog suda, pojedinačno utvrđene kazne kao i jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 11 (jedanaest) mjeseci i na temelju čl. 57. st. 1. i 2. KZ/11., izrečena djelomična uvjetna osuda na način da se od kazne na koju je optuženica osuđena izvršava 1 (jedna) godina, a dio kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 11 (jedanaest) mjeseci neće se izvršiti ako optuženica u roku od 3 (tri) godine od pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo i ukoliko ispuni posebnu obvezu naknade štete prouzročene kaznenim djelima oštećenicima s time da vrijeme provedeno na

izdržavanju kazne neće biti uračunato u vrijeme provjeravanja, nikako nije prestroga sankcija, ali kako nema žalbe državnog odvjetnika ovaj sud nema mogućnosti istu povisiti, te kako se radi u konkretnom slučaju o blagoj kazni, minimalnoj za ta kaznena djela, sud nalazi da se blažom sankcijom ne bi postigla svrha kažnjavanja.

8. Prvostupanjski sud je pravilno utvrdio i primjereno vrednovao okolnosti o kojima ovisi izbor vrste i mjere kaznene sankcije, utvrdio olakotne i otegotne okolnosti, a što je sve detaljno obrazloženo u točkama 19. i 20. prvostupanjske presude te je stupanj krivnje kod optuženice maksimalan, a dodatno se ističe, budući da to žalba posebno apostrofira, da sama činjenica što je optuženica majka troje djece, a pri čemu je nije uopće briga za posljedice za svoju obitelj niti za malu djecu kada čini brojna kaznena djela u tako mladoj životnoj dobi i takvo ponašanje svakako nije očekivano ponašanje od jedne majke, mlade radno sposobne osobe koja ima obitelj, zbog čega je upravo navedena sankcija u konkretnom slučaju podobna za ostvarenje svrhe kažnjavanja, kako specijalne tako i generalne prevencije.

8.1. Naime, odluka o kazni uvijek mora biti individualizirana te kao takva predstavljati društvenu osudu konkretno počinjenog kaznenog djela. Kako bi izvršio tu zadaću, sud mora stalno imati u vidu svrhu kažnjavanja, kako je ista određena člankom 41. KZ/11., dakle, kroz kaznu izraziti društvenu osudu zbog počinjenog kaznenog djela, jačati povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava, utjecati na počinitelja i sve druge da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibelnosti činjenja kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja te omogućiti počinitelju ponovno uključivanje u društvo. Kako bi ostvario tako određenu svrhu kažnjavanja, sud mora ispravno aplicirati pravilo o odmjeravanju kazne (članak 47. KZ/11.) na svaki konkretni slučaj i počinitelja. U tom kontekstu mora utvrditi sve pravno relevantne okolnosti kao olakotne i/ili otegotne, kako bi sukladno njihovoj ukupnosti napravio odgovarajući izbor vrste i mjere kazne. Samo takvim metodološkim pristupom odluka o kazni će ostvariti uvodno spomenutu svrhu kažnjavanja, a što je sud i učinio.

8.2. Drugostupanjski sud, protivno žalbenim navodima, nalazi kako je prvostupanjski sud, ne samo pravilno i potpuno utvrdio sve relevantne okolnosti glede izbora mjere izrečene kazne, već je iste i ispravno valorizirao i ocijenio. Unutar zakonskog okvira propisane kazne pravilno je prvostupanjski sud vrednovao utvrđene olakotne i otegotne okolnosti i na temelju istih izrekao primjerenu kaznu.

9. Slijedom navedenog, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da će se navedenom kaznom zatvora postići svrha kažnjavanja iz članka 41. KZ/11., kako u vidu specijalne, tako i u vidu generalne prevencije, te će ovakva sankcija utjecati ne samo na optuženicu da ne čini nova kaznena djela već i na sve druge kroz jačanje svijesti o pogibelnosti činjenja kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja.

10. Budući žalba optuženice nije osnovana, a ispitivanjem pobijane presude nisu nađene povrede zakona iz članka 476. stavka 1. ZKP-a na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 482. ZKP-a odlučeno je kao u izreci.

Bjelovar, 6. kolovoza 2026.

Predsjednica vijeća

Sandra Galjar

Broj zapisa: **9-3088b-a35c7**

Kontrolni broj: **097d6-2c247-18f73**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.